

Soudní poplatky

Případné nesprávné určení výše poplatku ve výzvě podle § 9 odst. 1 zákona č. [549/1991](#) Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů samo o sobě není způsobilé bezprostředně působit zásah do základních práv a svobod poplatníka, nýbrž takový důsledek by bylo možné přičíst až usnesení, kterým se zastavuje řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, nebo usnesení, kterým nebylo vyhověno návrhu poplatníka na vrácení poplatku, jenž byl zaplacen na základě nesprávné výzvy soudu. Určí-li soud ve výzvě výši poplatku nesprávně částkou vyšší, bylo by nezákonným takové rozhodnutí, kterým by bylo řízení zastaveno pro nezaplacení této „převyšující“ části.

(Usnesení Nejvyššího soudu české republiky sp.zn. 23 Cdo 4438/2015, ze dne 4.4.2016)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně FFF Service s. r. o., se sídlem v K., zastoupené Mgr. Ing. J.Š., advokátem se sídlem v P., proti žalované MBC servis s. r. o., se sídlem v P., zastoupené Mgr. H.N., advokátem se sídlem v P., o zaplacení částky 694 900 Kč s příslušenstvím, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 52 Cm 48/2011-51, o dovolání žalobkyně proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 3. 2015, č. j. 2 Cmo 256/2013-108, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2013, č. j. 52 Cm 48/2011-48, byla žalobkyně vyzvána k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 28 670 Kč ve lhůtě osmi dnů od doručení tohoto usnesení a zároveň byla poučena o tom, že nezaplatí-li soudní poplatek, bude řízení zastaveno. Vzhledem k tomu, že žalobkyně soudní poplatek nezaplatila, usnesením ze dne 27. 5. 2013, č. j. 52 Cm 48/2011-51, soud prvního stupně řízení zastavil a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání a požádala o osvobození od soudních poplatků. O této žádosti bylo pravomocně rozhodnuto usnesením soudu prvního stupně ze dne 19. 9. 2013, č. j. 52 Cm 48/2011-61, ve spojení s usnesením odvolacího soudu ze dne 31. 1. 2014, č. j. 2 Cmo 404/2013-72, tak, že žalobkyni se osvobození od soudních poplatků nepřiznává.

Opětovné žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků bylo usnesením soudu prvního stupně ze dne 29. 10. 2014, č. j. 52 Cm 48/2011-96, vyhověno a žalobkyni bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90%. Usnesením ze dne 26. 11. 2014, č. j. 52 Cm 48/2011-99, Městský soud v Praze vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3 475 Kč ve lhůtě osmi dnů a poučil ji o následcích nezaplacení soudního poplatku.

Žalobkyně nezaplatila ani část soudního poplatku za žalobu, která jí zůstala zachována po částečném osvobození od soudního poplatku. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 12. 3. 2015, č. j. 2 Cmo 256/2013-108, rozhodnutí soudu prvního stupně o zastavení řízení potvrdil (výrok pod bodem I) a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok pod bodem II).

Rozhodnutí odvolacího soudu napadla žalobkyně dovoláním, jež ve lhůtě k podání dovolání doplnila. Dovolání považuje za přípustné podle § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) proto, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení dovolacím soudem dosud neřešené otázky, „zda nezaplacení zjevně nesprávně vyměřeného soudního poplatku může být důvodem pro zastavení řízení.“ Napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním

posouzení věci ve smyslu § 241a odst. 1 o. s. ř., je proto důvodné. Dovolatelka byla vyzvána k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 28 670 Kč. Poté, co ji soud osvobodil od soudních poplatků v rozsahu 90%, byla vyzvána k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 475 Kč. Soud tedy vyměřil soudní poplatek zcela zjevně nesprávně, když správná výše soudního poplatku měla být 2 870 Kč. Soudní poplatek byl vyměřen nezákonně a žalobkyni bylo upřeno právo na přístup k soudu.

Z těchto důvodů dovolatelka navrhuje, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí spolu s rozhodnutím soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Správně vyměřený soudní poplatek neprodleně zaplatí.

Žalovaná se k podanému dovolání vyjádřila tak, že jej považuje za nedůvodné a navrhuje jeho zamítnutí. Postoj žalobkyně považuje za „ryze účelový, šikanózní a v rozporu s dobrými mravy“. Zpochybňuje rozhodnutí soudu prvního stupně, který přiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků v rozsahu 90%. Napadené usnesení odvolacího soudu však považuje za správné bez ohledu na to, zda byl soudní poplatek vyměřen správně či nikoli.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) věc projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2013 (srov. bod 2 článku II., zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony).

Nejvyšší soud po zjištění, že dovolání bylo podáno včas (§ 240 odst. 1 o. s. ř.) k tomu oprávněným subjektem (účastníkem řízení), řádně zastoupeným advokátem (§ 241 odst. 1 a 4 o. s. ř.), dospěl k závěru, že dovolání je přípustné, neboť dovolatelkou předestíraná otázka: „Zda nezaplacení zjevně nesprávně vyměřeného soudního poplatku může být důvodem pro zastavení řízení.“ nebyla dovolacím soudem dosud vyřešena.

Dovolání však není důvodné.

Dovolatelka zdůvodňuje nezaplacení soudního poplatku tím, že byl zcela zjevně nesprávně vyměřen. Dovolatelka opomíjí tu skutečnost, že poplatková povinnost je stanovena zákonem a nesprávné určení výše poplatku soudem v žádném případě nepůsobí její změnu, pouze výši soudního poplatku individualizuje. Jinak řečeno, pokud soud ve výzvě nesprávně stanoví výši soudního poplatku, nevzniká tímto rozhodnutím poplatníkovi povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši nesprávně stanovené soudem, ale zůstává mu zachována poplatková povinnost zákonná. Vzhledem k tomu, že následkem nezaplacení soudního poplatku je zastavení řízení, vystavila se dovolatelka svou nečinností riziku, že bude řízení zastaveno a tak se také stalo, ač byla výše poplatku za žalobu stanovena nesprávně a žalobkyně nezaplatila poplatek proto, že tuto nesprávnost považovala za zcela zřejmou. Ostatně dovolatelka až v dovolání vysvětluje, proč soudní poplatek nezaplatila.

Pokud se žalobkyně chtěla vyhnout zastavení řízení, neměla zůstat nečinná a spoléhat na to, že soud si tuto nesprávnost dříve či později uvědomí a vyzve ji k zaplacení soudního poplatku ve správné výši. Žalobkyně mohla zaplatit soudní poplatek v zákonné výši a upozornit soud na to, že poplatek byl vyměřen nesprávně.

K námitce dovolatelky, že nesprávným stanovením výše soudního poplatku bylo zasaženo do jejího práva na přístup k soudu, dovolací soud odkazuje na stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 23. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS - st. 35/13. V tomto stanovisku Ústavní soud konstatoval, že případné nesprávné určení výše poplatku ve výzvě podle § 9 odst. 1 zákona č. [549/1991](#) Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) samo o sobě není způsobilé bezprostředně působit zásah do základních práv a svobod poplatníka, nýbrž takový důsledek by bylo možné přičíst až usnesení, kterým se zastavuje řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, nebo

usnesení, kterým nebylo vyhověno návrhu poplatníka na vrácení poplatku, jenž byl zaplacen na základě nesprávné výzvy soudu. Dále Ústavní soud uzavřel, že určí-li soud ve výzvě výši poplatku nesprávně částkou vyšší, bylo by nezákonným takové rozhodnutí, kterým by bylo řízení zastaveno pro nezaplacení této „převyšující“ části.

Odvolační soud postupoval správně, když potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým bylo řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Dovolatelka měla možnost zpochybňovat výši vyměřeného soudního poplatku, či mohla zaplatit celou vyměřenou částku a požadovat vrácení přeplatku zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 2 zákona o soudních poplatcích, či mohla zaplatit správnou výši soudního poplatku podle zákona. Pokud však dovolatelka vůbec nereagovala a soudní poplatek nezaplatila ani ve správné výši určené zákonem, nelze dovodit, že rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, je nesprávné. Soud rozhodne o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona č. [549/1991](#) Sb., o soudních poplatcích, i v případě, je-li výše ve výzvě soudem k jeho zaplacení nesprávně určena a účastník jej nezplatí ani zčásti.

Protože se žalobkyni nepodařilo prostřednictvím dovolacího důvodu podle § 241a odst. 1 o. s. ř. zpochybnit správnost právního posouzení věci odvolacím soudem, dovolací soud dovolání podle § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)